

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa I. B.
przeciwko „R.(...)” Spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2007 r. zawarto następujące stwierdzenia: „Do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. strona powodowa wskazuje:

Zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 15.03.2007 r. (oraz poprzedzający Sąd Okręgowy w S. z dnia 14.07.2006 r.) narusza obowiązujące prawo w podanych granicach zaskarżenia.

Skarga kasacyjna jest ponadto uzasadniona okolicznościami sprawy jak też zasadami współżycia społecznego respektowanymi przez Państwo Prawa, gdyż stanowisko reprezentowane konsekwentnie przez powódkę I. B., poczynszy od złożenia przez nią w dniu 14 listopada 1998 r. do strony pozwanej zawiadomienia i wątpliwości co do parametrów otrzymanych nasion – pomimo 9 lat trwania spraw sądowych nie zostało wyjaśnione do chwili obecnej.

Zgłoszone dowody, których przeprowadzenie jednoznacznie określiłoby cechy dostarczonego materiału siewnego zostały w sposób niezrozumiały oddalone przez Sąd Okręgowy w S. i to stanowisko zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny.

Niezależnie od powyższego strona powodowa została pozbawiona możliwości obrony swych praw przez bezpodstawne oddalenie istotnych wniosków dowodowych, co tym samym pozbawiło I. B. możliwości dochodzenia uzasadnionych roszczeń na drodze sądowej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W skardze kasacyjnej nie został wyraźnie sformułowany wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, przewidziany w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., którego nie mogą zastąpić wnioski i sformułowania świadczące o takiej intencji skarżącego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CSK 365/06, Biul. SN 2007, z. 12).

Nawet gdyby uznać, że brak wyraźnego sformułowania wniosku nie powinien, w kontekście sformułowań użytych w skardze, dyskwalifikować skargi jako niespełniające tego wymagania, to i tak skarga kasacyjna powódki jest dotknięta nieusuwalnym brakiem, polegającym na braku wymaganego prawem uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania; taki brak powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Z powołanego przez skarżącą przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. można wnosić, że jej zamiarem było powołanie się na to, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Zamiar ten nie został jednak wyrażony w postaci, która odpowiadałaby minimum wymagań w zakresie argumentacji prawnej.

Skarżący, powołujący się na tę przesłankę, powinien przedstawić juretryczną argumentację, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz twierdzenie to uzasadnić, przy uwzględnieniu, że „oczywista” zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. cytowane postanowienie z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05).

Konfrontacja treści skargi z przedstawionymi wymaganiami prowadzi do wniosku, że nie zawiera ona argumentacji prawnej, która w ogóle mogłaby się kwalifikować jako uzasadnienie twierdzenia, że skarga jest w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oczywiście uzasadniona. Oznacza to, że nie zostało spełnione istotne wymaganie skargi kasacyjnej, przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł o odrzuceniu skargi, stosownie do art. 398⁶ § 3 k.p.c.